

Şahənə Müşfiq

Haykular

Parkda it gəzdirən sevgililər
Evləndilər...
Uşaqlarını gəzdirə bilmədilər.

***

Bir səs oyatdı kəndi,
Oxuyurdu cırcırma:
Sevgi... sevgi... sevgi...

***

Kəsdilər palıdı,
Budaqlarından töküldü
özünü asmış aşıqlər...

***

– Əlimdən ömrümü oğurladılar.
– Fikrin harda idi?
– Xoşbəxt olmağa çalışırdım.

***

Daha qar yağmır bu yerlərə,
Əvəzində adamların ürəkləri buzlayıb,
Sırsıra sallanır baxışlardan.

***

Qışqırma,
Oyadacaqsan
kol dibində yatan moruğu.

***

Pəncərədə dən gəzən sərçə,
Soyuyan çay,
Tənha ömrü mürgüylə ötüşdürən qoca.

***

Qızılgül sevdim,
Ax, qısqanc tikanlar
Əlimi qanatdı.

***

Bir üstəgəl bir həmişə iki deyil,
Bəzən birdir,
Bəzən heç...

***

Bir uşaqla qarşılaşdım,
Gözlərimə baxdı,
“Keçmişdən gəlmişəm” – dedi.

***

Balaca ana,
döşündən qan əmən çağa,
Kukla deyildi.

***

Hər yerdə axtardıq sülhü,
Dedilər:
“Dünyaya yolu düşməyib!”

***

Bir arzu tutdum ürəyimdə,
Mənə uğur dilə,
Uğur bəcəyi.

***

Anamın səsini götürüb çıxdım evdən:
“Heç nəyə təəccüblənmə, qızım,
Mən səni hər şeyə hazır böyütmüşəm!”

***

Otur düşün,
Nədir səni yoran,
Saxta gülüşdən çox?

***

Kafedən yayılan kabab iyinə
“batırıb” yedi çörəyini
kimsəsiz.